

Parter i det nationella målet

Klagande: L.R.

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfråga

Utgör artikel 33.2 d och artikel 2 q i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd kan nekas prövning på grund av att den är en efterföljande ansökan, om det första asylförfarandet där ansökan avsågs inte genomfördes i en EU-medlemsstat utan i Norge?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 14 januari 2020 – Top System SA mot État belge

(Mål C-13/20)

(2020/C 87/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Klagande: Top System SA

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 i rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram ⁽¹⁾ tolkas så, att den som lagligen har förvärvat ett datorprogram får dekompilera hela eller delar av datorprogrammet, när denna dekompilering är nödvändig för att vederbörande ska kunna rätta fel som påverkar programmets funktion, inbegripet när rättelsen består i att avaktivera en funktion som påverkar hur den applikation som detta program ingår i fungerar?
- 2) Om så är fallet, ska villkoren i artikel 6 i direktivet eller några andra villkor också vara uppfyllda?

⁽¹⁾ EUT 1991, L 122, s. 42.

Talan väckt den 17 januari 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige

(Mål C-22/20)

(2020/C 87/21)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen och K. Simonsson)

Svarande: Konungariket Sverige

Yrkanden

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska Unionen genom att inte tillhandahålla kommissionen de upplysningar som är nödvändiga för att den ska kunna bedöma riktigheten av påståendena att tätorterna Habo och Töreboda uppfyller kraven i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹⁾,
- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i förening med artiklarna 10 och 15 i direktiv 91/271/EEG genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätorterna Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors och Tännaldalen före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening i enlighet med kraven i direktivet,
- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i förening med artiklarna 10 och 15 i direktiv 91/271/EEG genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätorterna Borås, Skoghall, Habo och Töreboda före utsläpp undergår mer långtgående rening än vad som följer av artikel 4 i direktivet i enlighet med kraven i samma direktiv, och
- förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Medlemsstaterna är enligt artikel 4.1 i rådets direktiv 91/271/EEG skyldiga att säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse, när det gäller tätorter av en viss storlek, före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening.
- Medlemsstaterna är vidare enligt artikel 5 i direktivet skyldiga att säkerställa att avloppsvatten från tätorter av en viss storlek undergår mer långtgående rening före utsläpp i känsliga områden än vad som följer av artikel 4.
- I artikel 4.3 i förening med punkt B.2 och tabell 1 i bilaga I till direktivet – och i artikel 5.3 i förening med punkt B.3 och tabell 2 i bilaga I till direktivet för det fall avloppsvattnet härrör från tätorter med mer än 10 000 personequivaler – anges de krav som gäller för utsläpp av renat avloppsvatten (nedan kallade utsläppskraven). Dessa krav fastställer, i de delar som är relevanta i detta mål, begränsningsvärden för biokemisk syreförbrukning (BOD), kemisk syreförbrukning (COD) och kväve.
- I artikel 15 i förening med punkt D i bilaga I till direktivet anges de krav som ställs på övervakningen och utvärderingen av efterlevnaden av utsläppskraven. Dessa krav anger antalet årliga prover och provtagningsintervall (nedan kallade kontrollkraven).
- I artikel 10 i direktivet anges de krav som gäller för utformning, byggande, drift och underhåll av reningsverk som uppförs för att uppfylla utsläppskraven.
- Kommissionen anser, efter en bedömning av den information som Sverige har inkommit med, att Sverige inte uppfyller kraven i artikel 4 i förening med artiklarna 10 och 15 i direktivet i fråga om sex tätorter på grund av att utsläppskraven och/eller kontrollkraven inte är uppfyllda.
- Kommissionen anser även, efter en bedömning av den information som Sverige har inkommit med, att Sverige inte uppfyller kraven i artikel 5 i förening med artiklarna 10 och 15 i direktivet i fråga om ytterligare fyra tätorter på grund av att utsläppskraven inte är uppfyllda.
- Sverige hävdar, vad gäller två av tätorterna, att utsläppskraven för kväve uppfylls på grundval av naturlig retention. Sverige har emellertid inte tillhandahållit kommissionen de upplysningar som är nödvändiga för att den ska kunna bedöma riktigheten av Sveriges påståenden om den naturliga retentionens omfattning och efterlevnaden av direktivets krav på kväverening på denna grund. Kommissionen anser att Sverige därigenom har åsidosatt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i EU-fördraget.

⁽¹⁾ EGT 1991, L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93